Napsal uživatel Miloš Keller
Pondělí, 28 Leden 2013 22:36

Opět se mi dostaly do ruky tři desky obsahově, výrazově i tématicky podobné – inspirované historickou muzikou. Každý se jí ale zmocňuje jinak, což hovoří jednak o síle té muziky a inspirace z ní, a také o umu níže zmíněných kapel – že dokáží z daného etnického či historického schématu, jakkoliv odlišného, vykřesat když už ne nic nového, tak aspoň zajímavého a strhujícího. Poznamenávám, že všechny tři kapely se na svých deskách inspirovaly spíše tou mírnější, nicméně kolektivní stránkou etnické a historické muziky – tedy hospodami a pitím, maximálně ryčnými bitvami a tajemnými bájemi a že na deskách nenajdeme smrtelné a posmrtné morbidity (jakkoliv posluchačsky vděčné a oblíbené), které tak zůstávají vyhrazeny našemu nejpočetnějšímu tělesu v této oblasti působícímu. Asi nejpestřejší je deska ***O.K.*** skupiny **Claymore**. Ta se inspirovala Skoty a Kelty, ale jen co se týče projevu. Co se týče obsahu, brala doslova všude. Skotská je na ní vlastně jen jedna píseň, *Nové Skotsko*, která je ale také asi nejsilnější a nejlepší – i když je plně umělá, z dílny členů kapely. Jinak kapela převedla do keltského hávu kde co – *Ach synku synku*, *Roll over Beethoven* nebo *Montiho čardáš*. Udělala tak ale s keltskou vervou a vkusem, takže celek nezní urážlivě, spíše zajímavě – asi jako co by se tu hudebně dělo, kdyby tu Keltové byli dodnes. Aby nebylo mýlky – členové kapely mají vesměs ryze česká jména, takže o to více je obdivuhodný jejich hudební výkon. No, stručně řečeno, moc se s tím nemažou, je to jako „*z jedné vody rovnou na zeď*“ - a to bude asi příčinou, proč deska, navzdory uvedeným rozdílným zdrojům inspirace, působí kompaktně, jednolitě a – skotsky.

{desky *1169*}

Pak tu máme, chtělo by se říct, klasiku – další album souboru **Dick O´Brass** ***Noční hlídka***. Ve srovnání s Claymore působí konzervativněji a také jejich zdroje inspirace a pojetí je mírně puritánštější (v dobrém slova smyslu) a vztahuje se spíše obecně ke středověku. Daleko více se také inspirovali i dalšími zdroji – středním proudem, gotickým rockem a folkem. Balancují mezi přiblížením se zvuku svých inspiračních vzorů a modernizací muziky k dnešnímu obrazu. A tak vznikla příjemná a výrazná směsice hudebních barev a odstínů. I v tomto případě je většina skladeb autorských a tradicionály jsou čtyři z třinácti skladeb na albu. Pokud si album pustíte od začátku, přijde vám, že to o historii není vůbec, teprve ve třetí (trochu strašidelné) skladbě *Nožem do stolu* se objeví už názvuky. S ní kontrastuje rozněžnělá *Píseň pro bombarde* a pak je rozhodnuto: *Tak se napij*, *Svítání* a

Atlantik
. Atlantik je asi z celé desky nejsilnější a nejpůsobivější – melodií, aranží píšťal a bicích i vokály v refrénu. Za pozornost stojí i
Vlnolam
a závěrečná jediná cizojazyčná
An alarc´h
. Prostě deska zaujme od začátku do konce, nenajdete opakování, nedostanete příležitost po čtyřech taktech odhadnout, jak se to bude vyvíjet dál.
{desky *1133*}
A do třetice, inspirace spíše východním folklórem – **BraAgas** s deskou ***Fuerte***. Soudím tak ze zeměpisného určení některých písní: bulharská, cikánsko-rumunská, ale i židovská. Odkud je mirandská a sefardská skladba nechám na zkoumání čtenářů a posluchačů. Braagas evidentně přistupuje k muzice s pokorou a se snahou přiblížit se co nejvěrněji interpretaci příslušných lidových muzikantů, nesnaží se písně transformovat do jakýchkoliv moderních hávů. Všechny písně jsou také písně lidové, autorskou skladbu nenalezneme. Bohužel, právě zde, při jakkoliv chvályhodné snaze zachovat (někdy až konzervovat) folklórní a etnický odkaz, dochází k tomu, že písně začínají už od třetiny desky znít jako střižené podle jedné šablony a nezabrání tomu ani jejich odlišný geografický původ. Evidentně za to můžou aranže a vokály, jakkoliv psané v dobré snaze po autentičnosti. Ukazuje se, že jako zdroj inspirace je folklór dobrý, jako zdroj repertoáru už méně. Trošku se vymyká jen závěrečná instrumentální skladba, otázkou je, zda se k ní vůbec proposloucháte. Tahle deska skrývá asi nejméně překvapení. Naštěstí aspoň mezi nimi není žádné překvapení vysloveně negativní.
{desky *1134*}